

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲/۱۱/۱۷

پوهندوی آصف بهاند

د کوچنیانو د نه وهلو قانون

د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې د تاوتریخوالي سونامي

یویشتمه برخه

اوس، اوس په پرمختللو ټولنو کې داسې قوانین رامنځته کېږي چې، د راتلونکي نسل د لا ښې روزنې له پاره، د ماشومانو او کوچنیانو وهل ټکول غیر قانوني گڼي او عاملینو ته یې د سزا وړانديز کېږي؛ خو زموږ په هېواد افغانستان کې له ماشومانو او کوچنیانو سره تاوتریخوالي نه یوازې نه درول کېږي. بلکې د پرمختګ په حال کې دی او نوښت خو لا په دې کې چې نورې ځانګې او نوي ډولونه یې هم غوره کړي دي.

د ټولني د بېلابېلو قشرنو د بېلابېلو تضادونو او برخوردونو په پایله کې چې هر قشر او یا هر چا ته ضرر رسېږي، د هغه ضرر تاثیرات په نېغه د ماشومانو او کوچنیانو پر ژوند باندې منفي اغېز ښکاري او د هغوی ژوند په یو ډول نه یو ډول متاثره کوي.

له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي سونامي د مقالو په بېلابېلو برخو کې ما د مثالونو په راوړلو سره دا ښولې ده چې څنګه له کورني ژوند نه نیولې بیا تر کوڅې، کلي، ښار، بازار وړکتون (که وي)، او ښوونځي پورې له ماشومانو سره تاوتریخوالي روان دی. د دې تاوتریخوالي د مخنیوي له پاره اول قوانین نه شته، که وي هم نه څوک پسې ګرځي او نه یې مراعاتوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

دا هم د نوي نسل د روزلو ابتدا

د ميديا د راپورونو له مخې د افغانستان پارلمان د بنځو او ماشوانو نه زورولو قانون **تصويب** کړ، خو دا قانون دوه سلنه هم څوک په پام کې ساتي او که جدي څېړنه وشي، بنايي چې قانون جوړونکي هم دا قانون مراعات نه کړي.

خو په نوره نړۍ کې ليدل کېږي چې هم قوانين شته، هم په جدي ډول تطبيقيږي او قانون جوړونکي ستونزو او اړتياوو ته په کتو سره، د ماشومانو او کوچنيانو د لا خونديتوب، بني پالنې او روزنې په پار نور قوانين هم جوړوي او له جوړېدو سره سم يې داسې تطبيقي چې هېڅوک سرغړونه ورنه نه شي کولای.

په دې نړدې ورځو کې په سکاټلنډ هېواد کې ماشوم ته د يوې نرېمې برسېرنې څپېرې ورکول هم منع کړای شول. بي بي سي د دوه زره شلم کال (۲۰۲۰م) د نومبر پر اتمه (۸ مه) د «ماشوم ته څپېره ورکول سکاټلنډ کې هم غيرقانوني شو» ترسرليک لاندې يو راپور خپور کړ، د دې **راپور** په يوه برخه کې داسې راغلي دي:

« په سکاټلنډ کې هغه بنديز اوس په قانون بدل شو چې له مخې يې اجازه نه وه ماشومان په چکه ووهل شي يعنې (برسېرنه څپېره) ورکړل شي. له دې سره سکاټلنډ په برتانيا کې لومړنی ځای دی چې تر ۱۶ کلنۍ کم عمره ماشوم ته فزيکي سزا ورکولو باندې بنديز لگوي.

تر دې وړاندې ميندو پلرونو او پالونکو اجازه درلوده په هغه صورت کې ماشوم ته چکه يا سپکه شاني څپېره ورکړي چې د بني تربیې په پار يې وغواړي اصلاح کړي. د نوي قانون په رڼا کې نور داسې نه شي کولی.

دا قانون ماشومانو ته هم د مشرانو په شان خونديتوب ورکوي.

سويډن په نړۍ کې لومړنی هېواد و چې ماشوم ته څپېره ورکول يې په ۱۹۷۹ کال کې بند کړل او اوس سکاټلنډ ۵۸م هېواد دی.

خو په اپنگلنډ کې د دې کار ترسره کولو لپاره کوم پلان نشته.

د ماشومانو ساتونکو ادارو د سکاټلنډ دا گام ستايلي دی او وايي دا يو اړين گام دی او هسي هم بايد له ماشومانو سره د بد چلند مخه ونیول شي...

تر دې وړاندې چې به محکمو قضاوت کاوه چې آيا تر ۱۶ کلونو کې ماشوم ته ورکړل شوي سزا توجیح کېدای شي که نه، نو دا يې په پام کې نيول چې وهلو څومره دوام کړی او آيا څوڅو ځلي ماشوم وهل شوی که يو ځل، د ماشوم عمر په پام کې نيول کېده او دا چې وهلو ورباندې څه فزيکي او رواني اغېز کړی.

د پاڼو شمېره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې دلېکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

د دې ټولو له په پام کې نیولو سره اجازه وه چې میندې پلرونه خپلو اولادونو ته پر بدن سپکه شانی څپیره ورکړي، خو سر ته وهل، په زوره جبکه ورکول، او د کومې وسیلې کارول غیرقانوني و.

په ښوونځیو او روزنیزو مرکزونو کې بیا هر ډول فزیکي سزا ورکول منع ول او چا ته اجازه نه وه چې پر ماشوم لاس پورته کړي.»

وگورئ، د نړي خلک له ماشومانو او کوچنیانو سره څه کوي او مور څه کوو؟ مور خپل ماشومان او کوچنیان په داسې حالت کې رابرساړ کړي دي او فشارونه مو پرې راوستي دي چې نور یې د زغملو توان د هغوی نازک بدنونه نه لري او مجبوراً بلې لارې ته مخه کړي چې تر ټولو ساده او اسانه لار یې نشي توکو ته مخه کول دي او دا کار لا وختي ترسره شوی هم دی.

یو ځل بي بي سي داسې خبر **خپور** کړ چې د افغانستان تر یو میلیونو ډېر ماشومان په نشو روږدي دي:

«افغانستان کې تر یو میلیون ډېر ماشومان نشه کوي او پرې روږدي دي. دا خبره کابل کې له نشه یي توکو سره د مبارزې ادارې کړې. دوی وايي ټول افغانستان کې ټول ټال درې میلیونو خلک په نشو اخته دي.

نجا ځلا کابل کې د روږدو کسانو تر ټولو لوی مرکز فېنکس ته تللي. هلته له ماشومانو سره غږېدلې او د روږدي کیدو لاملونه یې ترې پوښتلي»

د بي بي سي والا مسؤلیت یوازي د خبر خپرول دي او بس، نور نو د «غم ده د لالي په سر، مسته دي تازه گرځي» کیسه ده، خواره خواري د افغانانو او د افغانستان ده چې درې نیم میلیونو خوځیدونکي مري ور له غاړې دي.

دا یو میلیون روږدي ماشومان، کوچنیان او تنکي ځوانان، اته نیم لکه روږدي میندې او په ټول کې درې نیم میلیونو روږدي افغانان؛ د هغه نا سم شعار او نا سمې پالیسی پایله ده چې ویل کیدل به:

«وي زېږوئ، وزن يې مخکه جگوي، روزي يې خدای ور رسوي.»

د واړه او لوی په منځ کې د ملامت او سلامت په نښه کول تاسو وکړئ!

خو د پاسني شعار سر لارو او پېروانو د دې په باب فکر نه کاوه چې:

– د دغه نوي نسل – چې مخکه یې وزن جگوي او روزي یې خدای ور رسوي – د سواد او ښوونې روزني مسأله څنگه کیږي؟

– د ورکتون، ښوونځي او پوهنځي غم یې څوک خوري؟

– د کار زمينې او شرایط څوک ور ته برابروي؟

د پاڼو شمېره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني دلکنيزي بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

کله، کله داسې هم شوي دي چې مور له بهرنيانو نه سر ټکولو چې په خپلو هيوادونو کې يې زموږ له ماشومانو سره جفا کړي او کوي يې، ورغلي کم سنه افغان کوچنيان بېرته را شري، خو دې ته مو پام نه وي او پام مو نه دی چې کور دننه او په هيواد کې دننه او په خپله ټولنه کې له خپلو کلاليو ماشومانو سره، له خپل نوي نسل سره او له خپلي راتلونکي سره، مور خپله څه کوو؟

وهل، ټکول، شاقه کارونه، جنسي تيري، تېنتول، خرڅول، جگړې ته لېږل او نور څه فعلونه دي چې نه مو دي ور سره کړي او دا دی اوس مو لا په نشو هم روږدي کړل، هغه هم دوه، درې، لس، شل او سل نه، بلکې يو ميليون.

اوس که د دې په نشو روږدو ماشومانو د نشو لټه وشي، ريښې يې بېرته ورگرځي د لويانو کړو وړ او له ماشومانو او کوچنيانو سره د هغوی چار چلن ته. يعنې په هېڅ کار کې مور ښه نه يو. نور خلک او نوره نړۍ د ماشومانو او کوچنيانو د ژوند د خونديتوب او لا ښه کېدو له پاره داسې نوي قوانين طرحه او تطبيقوي او مور دغسې حال لرو لکه پاس يې چې څو بېلگې وړاندې شوي.

«دغه سودا کرم بله لار مي نشته
زه د کور مشره يمه پلار مي نشته»

د پانو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې دلېکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ